

**PERUSSUOMALAISTEN
PUOLUSTUSPOLIITTINEN
OHJELMA 2015**

KANSALLINEN TURVALLISUUS

Perussuomalaisen turvallisuus- ja oikeuspolitiikka 2015

1. Yleinen asevelvollisuus ja riittävä puolustusmateriaali turvallisuuspolitiikan kivijalkoina

Suomen puolustuksen ja maanpuolustustahdon ydin on kautta vuosikymmenten ollut yleinen asevelvollisuus, joka varusmiespalveluksen ja sen jälkeisen reserviläisyyden kautta on yhdistänyt erilaisista taustoista ja sosiaalisista ryhmistä lähtöisin olevia nuoria pitäen yllä yhteistä tavoitetta: isänmaan puolustamista kaikissa tilanteissa.

Varusmiespalveluksen suorittaminen on ollut ja on monelle nuorelle miehelle – nykyisin myös monelle naiselle – kunnia-asia. Varusmiespalveluksen aikana opitaan ottamaan vastuuta, toimimaan ryhmässä ja tekemään työtä yhteisen hyvän eteen. Lisäksi varusmiespalvelus on merkittävä tekijä nuorten miesten syrjäytymisen ehkäisemisessä lisäten sen suorittavien itsetuntoa ja ottaen kaikki sen suorittavat tasapuolisesti huomioon niin oikeuksissa kuin velvollisuuksissa. Perussuomalaisen mielestä näitä moraalisen ryhdin tekijöitä ei ole syytä väheksyä.

Varusmiespalvelusta ei voi enää lyhentää. Puheet neljän kuukauden palvelusajasta eivät ole realistisia semminkin kun reserviläisten kertausharjoituskierto on riittämätöntä. Yksittäinen taistelija voidaan kyllä kouluttaa neljässä kuukaudessa, mutta enemmän aikaa tarvitaan, että varusmies osaa toimia osana joukkoa.

Perustuslain mukaan jokainen on velvollinen osallistumaan isänmaan puolustukseen tai avustamaan sitä. Yleinen asevelvollisuus on kustannustehokas ja ainoa realistinen tapa ylläpitää puolustusta Suomen kaltaisessa maassa. Sen on oltava kattava. Kokonaan palveluksesta vapautettujen määrää tulee vähentää. Mikäli vakaumus estää aseellisen tai aseettoman varusmiespalveluksen suorittamisen, voi suorittaa siviilipalveluksen. Sitä tulee kehittää tukemaan enemmän puolustus- ja turvallisuuspolitiikkamme päämääriä.

Sukupuolineutraalille asevelvollisuudelle ei ole Suomessa maanpuolustuksellista tarvetta eikä taloudellisia edellytyksiä. Perussuomalaiset kuitenkin kannattaa naisten osallistumista kutsuntoihin tai muuta järjestelyä, joka edesauttaa maanpuolustustietouden leviämistä. Niitä naisia varten, joita vapaaehtoinen varusmiespalvelus ei kiinnosta, on harkittava kriisiajan koulutukseen painottuvan kansalaispalveluksen mahdollisuutta.

Perussuomalaiset ei hyväksy valikoivaa asevelvollisuutta. Se johtaa Ruotsin tielle, jonka päässä hämmöttää kallis ja kansallista yhtenäisyyttä nakertava palkka-armeija. Ruotsin tietä seurattaessa vaarana on maanpuolustustahdon romahdus. Ilman tahtoa ei ole uskottavaa puolustusta, ei vaikka liittoutuisimme sotilaallisesti tai alkaisimme toden teolla paisuttaa puolustusmäärärahojamme.

Uskottava puolustus ei kuitenkaan ole vain tahdon asia. Puolustusvoimat tarvitsee myös materiaalisia voimavaroja. Puolustusvoimauudistuksen nimellä toteutetut vastuuttomat leikkaukset eivät voi jatkua. Toimintamenot ovat syöneet materiaalisia

voimavaroja niin merkittävästi, että ne alkavat jo vaarantaa koko maan uskottavaa puolustuskykyä.

Perussuomalaiset painottaa, että maanpuolustukseen käytettävien voimavarojen vähentäminen ei enää voi jatkua ilman, että maanpuolustuksen perusta vaarantuu. Samalla alueellinen puolustusratkaisumme on vaarassa murentua. Tilalle on tullut vapaaehtoista maanpuolustustyötä kuten reserviläisistä muodostettuja maakuntajoukkoja, jotka sinänsä ovat kannatettavia ja hyvä lisä puolustusratkaisuumme. Reserviläisten koulutus kaipaava välittömiä lisäpanostuksia, mutta vapaaehtoisuudesta ei ole korvaamaan koko maan kattavaa alueellista puolustusta.

1.1 Puolustusvoimien rahoitustarve

Suomen turvallisuusympäristö on tällä hetkellä verraten vakaa, mutta tilanne voi kärjistyä nopeastikin, kuten esimerkiksi Ukrainan kriisi on osoittanut. Siksi sotilaallisesta suorituskyvystämme ei pidä tinkiä. Uskottavaa kykyä ei rakenneta kriisin koittaessa.

Perussuomalaiset arvostaa Puolustusvoimien henkilökuntaa ja heidän tekemäänsä työtä. Edellytämme, että Puolustusvoimien määrärahat pidetään sellaisella tasolla, jossa Puolustusvoimien toimintakyky ei pääse heikkenemään nykyisestä vaan päinvastoin kehittyy pitkäjänteisellä tavalla.

Perussuomalaiset kannattaa vähimmäisvaatimuksenaan parlamentaarisen selvitysryhmän mietintöön *Puolustuksen pitkän aikavälin haasteet* (Eduskunnan kanslian julkaisu 3/2014) kirjattua puolustushallinnon linjausta siitä, että Puolustusvoimat saisi vuonna 2016 lisää noin 50 miljoonaa euroa ja siitä asteittain vuoteen 2020 mennessä yhteensä noin 150 miljoonaa euroa indeksikorotusten lisäksi.

1.2 Nato-jäsenyys

Perinteisesti maanpuolustushenki on ollut Suomessa korkealla, samaten Puolustusvoimien arvostus. On syytä olettaa, että näin on siksi, koska kansa laajasti kokee isänmaamme puolustamisen arvoiseksi ja kokee olevansa vastuussa sen puolustamisesta.

Perussuomalaisten mielestä sotilaallinen liittoutumattomuus on palvellut Suomea niin hyvin, että tämän linjan muuttamiselle täytyy olla painavat syyt. Nato-jäsenyydelle ei ole esitetty mitään konkreettisia perusteluja, jotka antaisivat varmuudella olettaa, että maamme puolustaminen olisi paremmalla tolalla sen myötä. Sen sijaan liikkumavaramme turvallisuuspoliittisissa kysymyksissä kapenisi ja saisimme uusia – muun muassa kansainväliseen kriisinhallintaan liittyviä – velvoitteita liittokunnan sisällä.

Kannatamme kansallista puolustusratkaisua: sotilaallisesti liittoutumaton Suomi valmistautuu puolustamaan koko maata yleiseen asevelvollisuuteen perustuvan alueellisen puolustusjärjestelmän kautta. Tukea pitää etsiä, mutta sen varaan ei voi heittäytyä. Saamme tositalanteessa apua vain, jos siitä on hyötyä antavalle osapuolelle.

Suomen poliittinen ja tiedotuksellinen eliitti on kuitenkin jo vuosia pyrkinyt viemään maatamme hivuttamalla kohti Nato-jäsenyyttä. Kansa vastustaa, mutta sitä valmistellaan liittymiseen muun muassa väittämällä, että yleinen asevelvollisuus säilyisi maassamme myös Nato-jäsenyyden vallitessa. Jäsenyys todennäköisesti johtaisi ennen pitkää asevelvollisuudesta luopumiseen, ja sen myötä maanpuolustustahto heikkenisi.

Nato-jäsenyyden taloudellinen hintakin on kova. Se ei ole ratkaisu puolustusmäärärahojen niukkuuteen. Hallinto- ja toiminnalliset menot olisivat Naton jäsenenä vuositasolla arviolta sata miljoonaa euroa. Lisäksi on syytä muistaa, että Naton suositus jäsenmaan puolustusbudjetille on 2 % bruttokansantuotteesta, kun Suomella menee tätä nykyä arviolta 1,3 % puolustusmenoihin.

Sanalla sanoen Perussuomalaiset on Nato-kriittinen puolue, jolle Nato ei ole mörkö eikä taikasana. Puolue kannattaa ensisijaisesti oman puolustuksen saattamista kuntoon ja toissijaisesti Nato-selvityksen tekemistä, jossa ynnätään jäsenyyden hyödyt ja haitat.

Suomi seuraa turvallisuusympäristönsä kehitystä ja tekee päätöksensä itsenäisesti. Suomea puolustavat suomalaiset. Siksi meillä tulee olla omat vahvat, koko kansan Puolustusvoimat – myös siinä tapauksessa, että päätyisimme hakemaan Nato-jäsenyyttä. Tällöin todennäköisin vauhdittaja olisi Ruotsin hakemus. Perussuomalaisten mielestä tässäkin tapauksessa asiasta on järjestettävä neuvoa antava kansanäänestys.

1.3 EU ei anna turvatakuita

Kylmän sodan perintönä turvallisuus oli aikoinaan monelle suomalaiselle keskeinen syy äänestää Euroopan unioniin liittymisen puolesta. Toiveajattelu on rapissut jäsenyysvuosien kertyessä. Tosiasia on, että osana EU:ta Suomi kuuluu suurvaltapolitiikkaan vailla todellisia turvatakuita. Lissabonin sopimuksesta huolimatta saisimme tosipaikan tullen EU:sta lähinnä sympatiaa, ei kättä pidempää.

Teoriassa EU:n turvallisuus- ja puolustuspolitiikan tavoitteena on yhteinen puolustus. Käytännössä unionia ei ole kehitetty puolustusliiton suuntaan. Syy on yksinkertainen: valtaosa EU:n jäsenvaltioista kuuluu Natoon. Pällekkäisten järjestelmien rakentamisessa ei ole järkeä.

EU:n puitteissa Suomen kannalta tärkeää on edistää etenkin huoltovarmuutta. Suomen on pidettävä tiukasti oman puolustusteollisuuden puolia. Perussuomalaisten mielestä puolustusteollisuutemme vientilupakäytäntö on saatettava muiden EU-maiden tasolle. Mallia voi ottaa vaikka Ruotsista.

EU:n taisteluosastojen tulevaisuutta on syytä harkita, sillä mitä järkeä koko konseptilla on, jos sitä ei tarpeen tullen voida käyttää? Suomen ei kannata uhrata rajallisia varojaan vuosikymmenen loppupuolella taisteluosaston johtovaltioroolin ottamiseen.

1.4 Pohjoismainen puolustusyhteistyö

Perussuomalaiset suhtautuu myönteisesti ja käytännön läheisesti pohjoismaiseen turvallisuus- ja puolustuspoliittiseen yhteistyöhön. Sen kehittäminen on luontevampaa kuin EU:n yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan väkinäinen eteenpäinvieminen. Yhteistyö ei ratkaise Puolustusvoimien rahoitusongelmia emmekä me tätäkään kautta saa turvatakuita, mutta jos se hyödyttää kansallista puolustuskykyämme, kannattaa sitä Perussuomalaisten mielestä harjoittaa.

Yhteistyön syventyessä on kaikki kansallisen puolustuksen olennaiset suorituskyvyt säilytettävä omissa käsissä ja jalat pidettävä maassa. Kukin kansakunta ajattelee omaa etuaan. Ruotsi ei halua puolustusliittoa Suomen kanssa. Ruotsissa maamme nähdään puskurivaltiona. Norja, Tanska ja Islanti puolestaan luottavat Natoon. Heille pohjoismainen puolustusyhteistyö näyttäytyy pikanttina lisänä.

Konkreettista hyötyä pohjoismaisen puolustusyhteistyön kautta on saatavilla etenkin hankintojen, koulutuksen ja yhteisten harjoitusten saralta – myös kansainväliseen kriisinhallintaan liittyen. Nordefco on käytännöllinen ja joustava rakenne yhteistyöhön: kukin maa päättää tapauskohtaisesti osallistumisesta, ja myös pienemmässä maaryhmässä voidaan edetä.

1.5 Kansainvälinen kriisinhallinta

Suomi on ollut aktiivisesti mukana kansainvälisessä kriisinhallinnassa, niin YK:n, EU:n kuin Natonkin johtamissa operaatioissa. Osallistuminen on osa Suomen ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa ja yksi Puolustusvoimien lakisääteisistä tehtävistä oman maan puolustamisen ja virka-avun antamisen jälkeen. Tehtävät on kuitenkin pidettävä tärkeysjärjestyksessä: oman maan puolustus tulkoon aina ensin.

Perussuomalaiset korostaa YK:n keskeistä merkitystä. EU:n kriisinhallintaoperaatioihin suhtaudumme kriittisesti; Nato-johtoisiiin operaatioihin erityisen kriittisesti. Sellainen sotilaallinen kriisinhallinta, jossa kyseessä on rauhaan pakottaminen asein, on Perussuomalaisten mielestä toimintaa, johon ei ole syytä tuhlata pienen maan varoja. Oman päätöksentekovallan piirissä tapahtuva hallittu rauhanturvaaminen on asia erikseen.

Kuitenkin kun päätös suomalaisten sotilaiden lähettämisestä kriisinhallintatehtäviin on demokraattisesti tehty, on päätöstä kunnioitettava. Perussuomalaisten linja on tukea omia joukkoja aina riippumatta siitä, mitä mieltä mistäkin operaatiosta ollaan.

Suomi ei saa tinkiä maailmalla työskentelevien miestensä ja naistensa turvallisuudesta. Heille on tarjottava paras mahdollinen suoja. Lisäksi tukitoimien on oltava asianmukaiset heidän palatessa kotimaahan, myös mahdollisissa psyykkisissä jälkihoitotapauksissa.

Kansainvälisen avun antamisen ohella Suomen on enemmän ajateltava – muiden maiden tavoin – kansallista etuaan. Keskeinen painoarvo on annettava sille, että kriisinhallintaoperaatioihin ei lähdetä mukaan ilman että ne lisäävät Suomen omaa sotilaallista suorituskykyä esimerkiksi lisäämällä kansallista osaamista, Puolustusvoimien kansainvälistä yhteistoiminta- ja avun vastaanottamiskykyä tai rauhoittamalla sellaista kriisialuetta, josta voi seurata kielteisiä

turvallisuusvaikutuksia Suomeen suoraan tai välillisesti – esimerkiksi maahanmuuttoryöpyä kautta.

Perussuomalaisten mielestä kriisinhallintaoperaatioon lähtemisen liittyvän poliittisen päätöksen jälkeinen operatiivinen vastuu on oltava välittömästi puolustushallinnolla eikä ulkoasiainhallinnolla, kuten nyt on tilanne.

1.6 Onneton Ottawan sopimus

Poliittinen päätös, jolla Suomi liittyi Ottawan miinankieltosopimukseen vuonna 2012, oli sotilaallisia ja taloudellisia perusteita vailla oleva strateginen virhe, jota Perussuomalaiset eduskunnassa ainoana yksimielisenä ryhmänä äänestyksessä vastustivat. Tositilanteessa tämä vanhojen puolueiden vihreine myötäjuoksijoinen tekemä päätös maksaa suomalaista verta. Vastuu lepää raskaana silloisen tasavallan presidentin, hallituksen ja kaikkien sopimuksen puolesta äänestäneiden kansanedustajien päällä.

Suurista maista jalkaväkimiinat ovat edelleen käytössä Venäjällä, samoin Kiinassa ja Yhdysvalloissa. On käsittämätöntä, että menimme mukaan miinat kieltävään sopimukseen, vaikka vieressämme oleva sotilaallinen suurvalta ei tehnyt samoin. Suomalaisten putki- ja sakaramiinojen suorituskykyä yritetään vuoteen 2016 mennessä korvata muilla järjestelmillä ennen kuin ne olisivat edes vanhentuneet. Samaan aikaan varuskuntia lakkautetaan, sodan ajan joukkojen määrää leikataan ja koko maan puolustus on vaakalaudalla.

Jalkaväkimiinat ovat Suomen puolustukselle tärkeitä. Meillä on pitkät rajat, mutta vähän puolustajia. Suomalaisessa maastossa mikään ei korvaa miinaa. Perussuomalaisten mielestä Suomen on selvitettävä mahdollisuutta irtautua Ottawan sopimuksesta. Vähintäänkin Suomen on ylläpidettävä jalkaväkimiinojen nopeaan ja massamaiseen valmistukseen tarvittavaa valmiutta.

1.7 Kyberturvallisuutta kehitettävä

Yhteiskuntaa on suojeltava tietoverkkoihin kohdistuvilta hyökkäyksiltä. Vakaana maana Suomella on mahdollisuus nousta kyberturvallisuuden mallimaaksi. Sen tulee olla yleissivistykseen kuuluva asia.

Suomelle on hyväksytty kyberstrategia, mutta julkisuudessa on vaiettu puuttuvasta kyvystämme: mahdollisuudesta suorittaa kyberhyökkäys. Perussuomalaisten mielestä kestävää puolustusta ei voi olla ilman vastahyökkäyskykyä.

Kyberlainsäädäntöä on kehitettävä muun muassa siten, että Puolustusvoimat saa tiedusteluvalluuksia verkossa toimimiseen.

Myös tulevaisuudessa voiman käyttö valtiota vastaan on monien keinojen yhdistelmä. Uudet uhat eivät tee sotilaallisen voimankäytön keinoja vanhanaikaisiksi. Siksi ei pidä langeta kyberhypetykseen.

1.8 Korkeatasoinen rajavalvonta

Merkittävä osa turvallisuuspolitiikassa on myös rajavalvonnalla, maahanmuuttopolitiikalla ja poliisin toimintaedellytyksillä. Siksi onkin tärkeää, että meillä Suomessa säilyy korkeatasoinen rajavalvonta. Meidän tulee perusteellisesti tarkastaa, keitä maahamme tulee. Eurodac-tunnistusjärjestelmä auttaa tässä. Perussuomalaisten mielestä Suomen tulee pysyä EU:lle hahmotellun yleiseurooppalaisen maahanmuutto- ja pakolaispolitiikan ulkopuolella, jolloin saisimme itse päättää, keitä ja miten paljon maahamme otamme.

Suomessa on aloitettu hallitus- ja viranomaistasolla valmistautuminen EU:n ja Venäjän viisumivapauteen. Ukrainan kriisi on tosin jäädyttänyt tilanteen. Perussuomalaisten mielestä on joka tapauksessa tärkeää, että mahdolliseen viisumivapauteen valmistaudutaan huolellisesti. Jos päätös viisumivapaudesta joskus tehdään, on sen alkamiseen varattava riittävä valmistautumisaika.

Sisäministeriö on arvioinut, että viisumivapauden toteutuessa Suomen ja Venäjän välisen maaran ylittävien henkilöiden määrä voi nopeasti jopa kolminkertaistua. Vaarana on rajat ylittävän rikollisuuden kasvu ja Suomessa jo voitettujen tartuntatautien paluu. Ennen viisumivapauden alkamista tietojärjestelmät on päivitettävä ja raja-asetat rakennettava ja miehittettävä sekä Suomen että Venäjän puolella asianmukaisesti. Rajatarkastukset pitää voida suorittaa kasvavalle matkustajajoukolle niin, ettei riskitilanteita pääse syntymään.

Jos kerran EU-tasolla joskus päätetään viisumivapaudesta Suomen puolesta, tulee EU:n osallistua mahdollisimman suurella taloudellisella panoksella Suomen raja-asettien kohentamiseen. Mahdollinen viisumivapaus kun koskettaa Schengen-aluetta kokonaisuudessaan. Suomen hallituksen on vaalittava tässäkin asiassa tiukasti kansallista etua.

Ulkomaalaisten maanomistus Suomessa on Perussuomalaisten mielestä periaatteellisesti ongelmallista, jos vastaavasti suomalaisten maanosto-oikeutta on rajoitettu maassa, jonka kansalaiset voivat ostaa Suomesta maata. Perussuomalaisten mielestä tällaisessa tapauksessa maanostamisoikeutta Suomesta on rajoitettava vastavuoroisuusperiaatteen mukaisesti. Asiaa on syytä tarkastella myös turvallisuuspoliittisesta näkökulmasta.

2. Kansalaisten oikeusturvaa parannettava

Oikeudenmukaisuutta arvostavat suomalaiset ovat perinteisesti kunnioittaneet lakia ja järjestystä. Perussuomalaiset kunnioittavat edelleen näitä kansallisia perusarvoja ja uskaltavat myös lausua sen julki. Tässäkin eroamme vanhoista puolueista, jotka ovat hiljaa suomalaisista perusarvoista.

Tavalliset suomalaiset luottavat yhä tuomioistuimiin ja poliisiin. Jotta luottamus voi säilyä, Perussuomalaiset vaatii lain ja järjestyksen viranomaisille parempia toimintaedellytyksiä. Uusien poliisi-, pakkokeino- ja esitutkintalakien toimivuutta on tässä mielessä tarkasteltava kriittisen rakentavassa hengessä.

Valtion tuottavuusohjelman harhanimellä ehdittiin tuomioistuinten, syyttäjistön ja poliisin resursseja lyhytnäköisesti kaventaa. Tuottavuusohjelman muuttaminen

vaikuttavuus- ja tuloksellisuusohjelmaksi ei ole parantanut tilannetta. Rahasäästöt ovat edelleen vanhojen puolueiden oikeuspolitiikan lyhytnäköinen perustavoite.

2.1 Poliisin toimintaedellytykset turvattava

Poliisin toimintaedellytykset on turvattava koko maassa. Hälytysviiveet eivät saa olla kohtuuttomia. Yleisen lainkuuliaisuuden takaamiseksi poliisin tulee näkyä kaikkialla valtakunnassa, myös harvaan asutuilla alueilla.

Epäonnistuneiden PORA-hankkeiden varjolla poliisihallintoa on paisutettu ja kenttätyötä tekevien poliisien määrää vähennetty. Liikkuvan poliisin lakkauttaminen oli virhe, josta huolimatta liikenteenvalvonta on turvattava.

Vaadimme resursointiin suunnanmuutosta, jotta poliisi pystyy paremmin näkymään ja toimimaan lähellä kansalaisia ja jotta oikeusjutut tuomioistuimissa etenisivät nopeammin.

Rikosjuttujen syyttäjävakansseja on liian vähän. Lisäksi tuomioistuinten riita- eli siviilijutut ovat päässeet muodostumaan liian kalliiksi tavallisten kansalaisten oikeusturvan kannalta. On väärin, että kansalaiset yhä enemmän joutuvat rahasyistä luopumaan oikeuden hakemisesta. Siksi valtion rahoittamaa oikeusapua on tehostettava ja riitojen sovittelumenettelyä käräjäoikeuksissa kehitettävä.

2.2 Rikoslait vastaamaan oikeustajua

Rikoslainsäädäntöä on kehitettävä nykyrikollisuuden realiteetteja vastaavaksi. Vanhojen puolueiden ja Vihreiden rikosoikeusnäkemykset ovat jämähtäneet 1960–1980-luvuilla parhaat päivänsä nähneeseen vasemmistolais-liberaaliin menneisyyteen. Perussuomalaisten välillisestä vaikutuksesta johtuen tilanne on viime vuosina ollut paranemaan päin, mutta edelleen rangaistukset ovat monin kohdin kohtuuttoman lieviä, jopa Ruotsiin verrattuna, puhumattakaan useista muista EU-maista. Ne eivät riittävästi vastaa tavallisten suomalaisten luontaista oikeustajua, etenkin kun rangaistusasteikko sinällään mahdollistaisi monissa tapauksissa tuomita tarvittaessa tuntuvampia rangaistuksia.

Etenkin seksuaalirikollisten rangaistukset loukkaavat ihmisten oikeustajua, uhreista puhumattakaan. Ensi kertaa kiinni jäänyt raiskaaja selviää usein varoituksella (= ns. ehdollinen tuomio) eli ei istu päivääkään rangaistusvankina. Samaan hengenvetoon on muistettava, että seksuaalirikoksissa näytön arviointi on usein vaikeaa.

Liian heppoisia rangaistuksia annetaan myös monissa henki- ja pahoinpitelyrikoksissa. Kansainvälisesti verraten on erikoista, että murhaajien elinkautiset rangaistukset usein todellisuudessa rajoittuvat 12–14 vuoteen. Jalkapantarangaistus on epäilyttävän vähäpätöinen eikä riitä motivoimaan rikoksentehtäjiä lainkuuliaiseksi.

2.3 Rikoksen tekeminen ei saa kannattaa

Löysä rikosoikeuspolitiikka synnytti muun muassa pikkurikollisten vapaasäädyn, joka saattoi rangaistuksitta ryöstellä kauppoja, kantamalla varastamia tavaroita

ulos yksinäisen ja syystäkin peloissaan olevan kassatyöntekijän kielloista huolimatta. Nämä rikolliset, jos sattuivat jäämään kiinni, naureskellen repivät poliisin kirjoittamat sakkolaput, koska maksamattomista poliisisakoista ei joutunut sakonmuuntovankeuteen. Ulosottomieskin oli käytännössä voimaton. Perussuomalaisten mielestä onkin hyvä, että sakon muuntorangaistus palautetaan. Sen lisäksi avoin tavaran kantaminen kaupasta kielloista huolimatta (niin sanotut juoksukaljat) pitää muuttaa näpistyksestä varkaudeksi.

Suuren luokan taloudellinen rikollisuus on tekijöilleen liian usein kannattavaa myös rangaistusten vähäpätöisyyden mielessä. Rajaviiva talousrikollisuuden ja harmaan talouden välillä on veteen piirretty. Järkevästi kohdennettu lisäsatsaus harmaan talouden poliisi- ja muuhun viranomaistutkintaan maksaa itsensä takaisin korkoineen; onhan kyseessä miljardiluokkaa oleva veronkierto. Tämä edellyttää viranomaisyhteistyön tehostamista jo esitutkinnan käynnistytessä, jotta valtion saatavat voidaan mahdollisimman hyvin turvata.

Talousrikollisuus on esimerkki sellaisesta uudemmasta rikollisuudesta, jossa tekijät ovat asioista hyvin perillä olevia alan toimijoita, jotka suunnitelmallisesti laskelmoiden ottavat rikosriskin. Tällaisessa suunnitelmallisessa rikollisuudessa ei tuomioistuinten enää tule antaa niin paljon ehdollisia tuomioita vain sen takia, että syytetty ei ole aikaisemmin jäänyt kiinni eli on ns. ensikertalainen. Perussuomalaisten mielestä rangaistuksen ennaltaehkäisevän pelotevaikutuksen on oltava nykyistä suurempi.

Järjestäytyneeseen rikollisuuteen on puututtava voimakkaasti. Turvalliseen Suomeen eivät rikollisjengit kuulu. Jengien ja jengiläisten lukumäärän kasvu viime vuosina osoittaa, että nykyinen lainsäädäntö ja resurssit eivät riitä. Ja kyseenalaista on, soveltuuko Suomeen suunnitteilla oleva amerikkalaismallinen syyteneuvottelu, jossa syyttäjä voisi jättää epäillyn tekemistä rikoksista osan syyttämättä, jos rikollinen tunnustaa tiettyjä muita rikoksiaan tavallista lievemmän tuomion saadakseen. Syyteneuvottelua voitaneen kokeilla määräaikaisena helpotuksena siihen liikakuormitukseen, johon poliisi- ja syyttäväviranomaiset ovat joutuneet aliresurssointinsa takia.

2.4 Viharikoslainsäädäntö uudistettava

Lainsäädäntöämme on kehitettävä viha- ja uskonrauharikoksissa, mukaan lukien nettikirjoittelussa esiintyvät pahimmat harhaisuudet. Tällöin on tarkoin pidettävä huolta syyte- ja tuomiokäytännön tasapuolisuudesta niin, että sama vaatimustaso koskee kaikkia ryhmiä, esimerkiksi mitä tulee uskontoihin/uskonnottomuuteen ja etnisiin enemmistö- ja vähemmistöryhmiin.

Viharikoslainsäädäntöä kehitettäessä tulee katsoa, ettei aleta rajoittaa normaalia poliittista keskustelua. Viharikoslaki on kirjoitettava niin, ettei laintulkinnan käytännöksi tule joidenkin EU-maiden tapaan epäillyn käänteinen todistustaakka, jonka mukaan epäillyn on itse todistettava, ettei hänen teossaan ollut rasistista motiivia. Länsimaisen oikeusjärjestyksen mukaan jokainen on syytön, kunnes toisin todistetaan.

2.5 Rikollisia ei saa suosia

Suomen rikos- ja järjestyslakeja pitää voida kehittää havaittujen epäkohtien poistamiseksi myös siinä tapauksessa, että epäkohta johtuisi jonkun etnisen vähemmistön toiminnasta. Etninen hienotunteisuus ei saa tällöin estää lainsäätäjää reagoimasta samalla tavoin kuin lainsäätäjä reagoisi, jos saman epäkohdan aiheuttajat olisivatkin kantasuomalaisia.

Vankilaolot ovat Suomessa varsin hyvät, eikä vangeilla ole työvelvollisuutta. Yksi vankivuorokausi maksaa yhteiskunnalle arviolta 200 euroa. Moderneissa vankiloissa on paremmat olot kuin tuhansilla puutteellisessa hoidossa viruvilla vanhuksilla. Tämä ei ole oikein. Muista maista Suomeen rikoksia tekemään tulleiden vankien sijoittamista lähtömaittensa vankiloihin on voimakkaasti edistettävä. Ratkaisu vankiloiden täyttymiseen ei ole niiden sulkeminen tai rangaistusten keventäminen.

Vankeusrangaistustemme merkittävin epäkohta ovat rikollisia suosivat säännökset ja käytännöt nopeasta ehdonalaiseen vapauteen pääsemisestä ja runsaasta avovankilaseuraamuksen käytöstä. Avovankiloita käytetään säästösyistä myös sellaisiin rikollisiin, jotka rikoshistoriansa takia ja kansalaisten turvallisuuden vuoksi kuuluisivat suljettuun vankilaan. Ns. ensikertalaisena ja siksi nopeaan ehdonalaiseen vapautukseen oikeutettuna käsitellään sellaistaikin monenkertaista rikollista, joka on aikaisemmin istunut raskaita tuomioita, mutta joka viimeisimmän rikoksen tehdessään on ehtinyt olla kolme vuotta vankilan ulkopuolella.

Vankilahenkilökunnan ja heidän perheidensä turvallisuus ja yksityisyys on taattava.

Törkeän rikoksen tai paljon rikoksia tehneen maahanmuuttajan karkottamisen tulee olla mahdollista nykyistä useammin. Järjestäytynyt ja toistuva kerjäämistoiminta on kitkettävä kaduiltamme lainsäädännöllisin toimenpitein, sillä emme halua maahamme kerjäläisten mukanaan tuomaa rikollisuutta ja muita lieveilmiöitä.

Nuorten rikosentekijöiden (etenkin 15–17-vuotiaiden) joutumista perinteiseen vankilaympäristöön on edelleenkin pidettävä poikkeuksellisena. Onnistunutta ei kuitenkaan ole sekään, että nuorelle tuomitaan useampia peräkkäisiä varoituksia (= ehdollisia tuomioita) tai käytännössä muuntokelvottomia sakkoja. Perussuomalaisten mielestä onkin syytä kehittää yhdyskuntapalvelun kaltaisia todellisia muistutuksia, jotka lisäksi olisi toteutettava mahdollisimman pian teon jälkeen.

2.6 Rikosuhrien asemaa parannettava

Rikosuhrien asemaa on parannettava. Julkista rahakorvausjärjestelmää on kehitettävä. On myös edelleen laajennettava virallisen syytteen alaisten rikosten piiriä, jossa syytettä ei voida välttää uhria painostamalla.

Lisäksi lakia ja syyteikäytäntöjä on kehitettävä niin, että entistä harvemmin oikeusjutuissa tuomitusti tuleekin itseään tai omaisuuttaan puolustanut hyökkäyksen kohdehenkilö. Nykyään yrityksessään keskeytetty rikollinen pääsee vähällä.

2.7 Ei erillislainsäädännöllä ja kulttuurisille erilliskäytännöille

Perussuomalaisten mielestä Suomen lakia ja oikeuselämää pitää jatkossakin kehittää nimenomaan suomalaiselta demokratian ja tasa-arvoperiaatteiden pohjalta. Siksi on sanottava ei islamilaiselle sharia-laille. Sille ei pidä antaa Suomessa minkäänlaista jalansijaa, ei edes suvun sisäisissä perhe- ja perintöasioissa eikä perheen sisäisenä miehen kurinpitovaltana.

Täydet ja tasa-arvoiset oikeudet sekä oikeusturva on taattava kaikille Suomessa asuville naisille ja tytöille. Tasa-arvovaltuutetun toimivaltaa on tässä suhteessa laajennettava.

2.8 Perustuslakituomioistuin tarvitaan

Eduskunnan perustuslakivaliokunnan toiminnassa on ongelmana poliittisen tulkinnan mahdollisuus oikeudellisen tulkinnan sijaan. Siksi Perussuomalaisten mielestä ylimmälle valtiotasollemme tarvitaan poliitikoista riippumaton perustuslakituomioistuin.

2.9 Uusi suunta kriminaalipolitiikkaan

Rikollisten lainturva on Suomessa korkealla tasolla, tavallisten kansalaisten ei. Rikoksesta epäillyn oikeuksia on jatkuvasti lisätty rikoksen selvittämisen ja asianomistajien oikeuksien kustannuksella.

Perussuomalaiset vaatii lakeja ja tekoja, joilla tavallisten kansalaisten oikeussuojaa ja turvallisuutta parannetaan sekä joilla heidän oikeustajuaan kunnioitetaan. Emme vaadi automaattisesti kovempia tuomioita, vaan tuomioita, jotka ovat oikeudenmukaisempia ja joita ei vesitetä liiallisella ehdollisten tuomioiden ja ennenaikaisen vapauttamisen käytöllä.